

ПРОТОКОЛ

№ 1787

гр. Варна, 09.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Юлия Р. Бажлекова
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Елка Н. И.

Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20223100502247 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:14 часа се явиха:

Въззивникът В. И. В., редовно призован, явява селично представлява се от **адв. В. К.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Въззиваемата страна Д. Л. К., редовно призована, не се явява, представлява се от **адв. Р. М.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

АДВ. К.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовно проведената процедура по призоваване на страните по делото, след спазване разпоредбата на чл. 273 вр. чл. 142, ал. 1, пр. II от ГПК, намира, че не са налице процесуални пречки по хода и разглеждането на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК, пристъпва към доклад на жалбата и отговора по нея:

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на В. И. В. срещу Решение № 2649 от 09.08.2022г. по гр.д. № 5704/2022г. по описа на ВРС, X-ти състав, с което **на основание чл. 5, ал. 1 от ЗЗДН** е отхвърлена предявената от въззивницата молба за налагане на мерки за защита от домашно насилие спрямо ответника Д. Л. К. с ЕГН ***** по осъществени от последния актове на домашно насилие под формата на психическо насилие, осъществено на 24.04.2022г. Жалбата е основана на оплаквания за неправилност и незаконосъобразност и постановяване при нарушение на процесуални правила. Изложени са доводи, че съдът не е отчел неспазването на нормативно уредените задължения на ответника по чл. 59, ал. 1 и чл. 60, ал. 1 от ЗОБВВПИ, като не е взел мерки за недопускане на злополуки и наранявания. Вместо това е давал свободен достъп до огнестрелното си оръжие на малолетните си деца. Съдът не е мотивирал извода защо приема, че установената от него „индиция“ за укоримо поведение на ответника не представлява деяние по ЗЗДН. Защитата по ЗЗДН обхваща всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие. Заявлението за образуване на изпълнително дело е именно акт на психическо насилие спрямо нея, доколкото ангажира времето, нервите, финансовите й средства и др. за защитата й. Отправила искане поради това обжалваното решение да се отмени, като вместо него се постанови друго, с което молбата за защита да се уважи и се постановят исканите мерки за защита.

В срока и по реда на чл. 17, ал. 4 от ЗЗДН е депозирано възражение от Д. К., с което оспорва доводите в жалбата. Поддържа, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, постановено при отчитане на липсата на годни и убедителни доказателства, установяващи акт на домашно насилие. От друга страна, по делото не е релевирано възражение за прекомерност на платеното от него възнаграждение на адвокат, поради което развитите за първи път в жалбата доводи досежно присъдените разноски не следва да се разглеждат. Отправил искане поради това решението да се потвърди.

АДВ. К.: Поддържам въззивната жалба. Оспорвам отговора. Нямам възражения по доклада.

АДВ. М.: Оспорвам въззивната жалба. Поддържам отговора. Нямам възражения по доклада.

АДВ. К.: Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноски.

АДВ. М.: Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноски.

С оглед изявленията на страните и по представените от тях списъци на разноски и доказателства за реализирането им, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представените от процесуалните представители на страните списъци на разноски, придружени с доказателства за извършени такива.

СЪДЪТ, като взе предвид поведението на страните и изчерпаните им доказателствени искания, намира, че са налице предпоставките за даване ход на устните състезания, поради което и на основание чл. 268, ал. 3 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. К.: Това е изключително труден казус и неприятен. Заявлението на доверителката ми, съгласно съдебните книжа е постъпило във ВРС на 5.05. т.г. и 4 месеца тази жена живее в непрекъснато напрежение. Визирам § 1 от чл. 6 от КЗПЧОС. Четиримесечен срок за разглеждане на делото счита ли се за разумен. За разлика от правната конструкция на разумния срок в този конкретен случай той е указан в чл.12, ал. 1 ЗЗДН – едномесечен срок. Процедирайки по този начин, ВРС казва, че няма такъв срок разумен, няма и законен срок, защото самият съд нарушава процесуалните правила, което според мен е недопустимо за съд от варненския съдебен район и това не може да бъде толерирано по никакъв начин. Има и други съществени нарушения на процесуалните правила. ВРС е разрешил казуса на базата на конфликта на свидетелските показания на двамата свидетели – У. и М.. Характерното за тях е, че У. е обикновена жена – педагог, а М. е привилегирован член на варненското общество – известен юрист. Същественото процесуално нарушение е, че съдът дава вяра на показанията на единия свидетел и игнорира изцяло показанията на другия свидетел, но защо прави това няма мотиви. Достигахме до проблема с индицията. Това съответства на интелекта и уменията на районния съдия.....

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА адв. К. да се въздържа от отправяне на квалификации по отношение на професионалните качества на районния съдия и по отношение на колеги.

АДВ. К.: В българския език няма официално тълкувание на термина индиция. Справка с българския тълковен речник показва, че такова определение какво представлява тя няма. Въпреки това този термин се използва. На нас се прави укор, че не сме разбрали съда и се касае не за индиция, а за индикация. Това е становище в отговора на жалбата. Дори липсата на наложено обществено разбиране на термина индиция не е довело съда до

необходимостта да разгледа ТР № 6/15.07.2014 г., където изрично е посочено какво правоприлагането възприема под термина индиция. Това е разбирането на ВКС – комплекс от положителни факти. Бих се съгласил със становището на ВРС, ако някой каже кой е отрицателният факт, който ние доказваме с положителни факти. В това дело няма посочен отрицателен факт и не можем да говорим за индиция. Самото посочване на термина индиция не освобождава съда да посочи мотиви защо възприема само едните свидетелски показания, а не възприема другите, само защото единият е юрист, а другият не е. По съществуващото на делото в решението са развити мотиви, че по отношение на правото да се образува изпълнително дело, че това не е укоримо действие. Цялата конструкция на съдебното изпълнение се основава на неговия принудителен характер. Да се говори, че упражняването на това право извън рамките на чл. 567 и чл. 568 ГПК не представлява насилие, аз считам за прекомерно, защото чл. 568 ГПК изрично посочва основанията за упражняване на това право. Въпросът ми е къде е поканата от страна на СИ да бъдат предадени децата. Такава покана няма и никога няма да има, защото тази жена добросъвестно изпълнява съдебното решение. Не исках да посоча защото е направено това, има обяснение. Звучи безумно някой да бъде заставен да харчи пари и по този начин да се упражнява финансово насилие, апропо законът определя и финансовото насилие като домашно такова. При тези груби, фрапантни нарушения на закона не може да се потвърди първоинстанционното решение. Не се касае за едноактна проява, а за процес, който продължава и в момента, но не сме в състояние всяка насилническа проява да поднасяме в съда. Занимаваме се с ненужни неща, защото промяна няма. Дали ще се образуват 2 или 22 дела промяна няма да има. Касае се за действия на една магистратска група и нищо повече.

АДВ. М.: Моля да приемете за неоснователна въззивната жалба и я оставите без уважение като потвърдите първоинстанционния съдебен акт и ни присъдите разноски за въззивната инстанция, съгласно списъка. За втори път чувам в съдебната зала на ВОС да се говори за група магистрати, които извършват неправомерни действия несъответни на професията. Искам да Ви уведомя, че не участвам в такава група. Разпитаните в с.з. свидетели са Б.В. - нотариус и другият колега М., който е действащ адвокат в момента. Това са свидетели, които даваха показания пред ВРС, които съдят кредитира. Твърдението за липса на мотиви в първоинстанционното решение е невярно. Видно от мотивите на решението, съдът е казал защо не дава вяра на свидетелката У., която от дълги години е детегледачка на децата и защо дава вяра на свидетелите, посочени от доверителя ми. Защото свидетелят У. не посочи конкретни дати, време, място и час са извършени психически или финансови насилния, за които сега чувам. Затова съдът не даде вяра на показанията й. Показанията на водените от нас свидетели бяха категорични. Съдът казва, че не може да се приеме, че на датата от декларацията – 24-ти е извършен акт на насилие, тъй като на предходната дата – 23-ти децата са се намирали в Павел баня, където е присъствал и свидетелят Василев. Не може да има акт на насилие на следващия ден, това не може да се случи. По отношение на твърдения акт на психическо насилие, изразяващ се в образуване на изп. дело при ЧСИ Л. Станев, това е предмет на другото дело. Това се твърди постоянно. Споделям изводите на ВРС, че доверителят ми е упражнил законоустановеното си право,

позовавайки се на изпълнително основание, въз основа на изпълнителния лист да образува изпълнително производство, в случай ако не изпълнява задължението си по постановления и влязъл в сила съдебен акт. Моят доверител се е обадил на СИ, за да уведоми молителката кога да вземе децата. При всяко негово обаждане се стига до конфликт и до завеждане на дела по ЗЗДН и до жалби до прокуратурата и ОЗД. Моят доверител, който е кардиолог се явява по задължение пред всички институции, за да дава едни и същи обяснения. Моля да приемете жалбата за неоснователна.

АДВ. К.: Бях заставен да разпитвам в с.з. колега, с когото съм работил. Отказах, за да не го излагам. Свидетелката У. не посочила дата, тя посочи, че е виждала многократно, всички дати ли да посочи. Мотиви няма защо не се дава вяра на свидетелските показания на свидетелката У.. Ако не се дава вяра трябва да се посочи в коя част не се дава вяра, на кои показания, въз основа на какво. Всичко това в това решение отсъства.

СЪДЪТ като взе предвид, че делото е разяснено, на основание чл. 273 вр. чл. 149, ал. 2 от ГПК обявява устните състезания за приключили и посочва, че ще обяви решението си в законоустановения срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **10:34 часа**.

Председател: _____

Секретар: _____